

Visszatekintő

ÉN VELETEK VAGYOK MINDENNAP...

A Megváltó ígérésében bízva ezer évvel ezelőtt Szent István királyunk sziklára építette országát. Megszívlelte Jézusunk szavait: *"Aki hallgatja szavamát és tettekre is váltja, az okos emberhez hasonlít, aki sziklára építette a házát. Szakadt a zápor, ömlött az ár, süvített a szél és nekizúdult a háznak, de az nem dőlt össze, mert szikla volt az alapja."* (Máté 7,24-25). Tudjuk, sok szél és sok vihar érintett, fenyegette összeomlással nemzetünket, fennmaradásunk Isten ajándéka.

Szent István királyunk rendelte el, hogy minden tíz falu építsen egy templomot. Valosínú kisebb falvak voltak, közel egymáshoz. Megépítették templomaikat és azokban istendicséretre összegyűltek, mert első szent királyunknak az is parancsa volt, hogy a vasárnapot szenteljék meg imádsággal, szentmisével. Szigorúan büntette azokat, akik megszegték a vasárnap megszentelését. Ugyanis már az ószövetségi törvény is előírta az Úr napjának megülnését. Isten áldása azon a népen, amelyik megtartja az Úr napját, ellenben átok és büntetés azokon, akik megszenteltelenítik az Úr napját.

Az ajnádi első templomról nem sokat tudunk. Valosínú, hogy őseink megépítették hamarosan házaik megépítése után. A templom a közösség-összetartó erőnek a forrása. Harangja hívja az élőket, megsiratja az elhunytakat, megtöri a villámokat.

Hívja imádságra az élőket, dicsérni és magasztalni Istent. Századokon át erőt adott Isten jelenléte, századokon át összetartotta a közösséget. Mindig biztos utat mutatott a templomból kiáradó világosság: *Ne hagyjátok el a szülőföldet, a vallást, a népeteket! Lehet nagy a pusztulás: háború, betegség, éhínség, itt biztos menedékre találtsz! Itt újra kezded az életet. Csak remélj az Istenben, aki felkelti napját újra és újra.*

A templom **elkíséri** imádságával **az örökkévalóságba** azokat, akiket Hazaszólít az Atya. Krisztus tanítása a halál kérdésére is tud válaszolni. Krisztus feltámadása előrevetíti feltámadásunkat. A templom értéke sokszorozódik: felkészít a halálra, elkísér a halálba, segít akkor, amikor megszűnik földi életünk. Vigasztalást nyerünk: itt imádkozunk szeretteink üdvösségéért, egykor értem is itt fognak imádkozni.

A templom **megtöri a villámokat**. Fékezi a természet elszabadult erőit. De itt békülnek ki haragosok: kibékül apa fiával, anya leányával, testvér a testvérével, szomszéd szomszédjával. Kibékül az ember önmagával: a Gondviselő Isten akaratát elfogadja akkor is, amikor emberi természete zúgolódik ellene.

Őseink megépítették és megtartották a templomot számunkra. Erőt merítettek belőle és ezért hálásak voltak a templomnak. Mint élő épületet, szent Házat, Isten Házát szerették. Szent kötelességüknek tartották gondoskodni róla. Dávid király példaképként állt előttük. A nagy király vallotta: *Nem alhatok cedrusfa palotába, míg nem épül hajlék a Seregek Urának.* Vagyis: Isten Házáért, a temploméért legalább annyit áldozzak, mint családi házamért.

Templomunk sokszáz éves. Túlélte sokszáz sírást és bánatot. Ne féltsük jövőjét: Isten Megváltónk ígérte, hogy a gonosz nem megőrizni, megtartani, étellel betölteni. Én halljam meg, amíg lépteimet feléje lenne ágyhoz kötve azon szomorkodni, templomom ajtaját. *Míg nappal van, sötétség és akkor semmit sem tehettek* – Templomunk iránti szeretetünket adjuk örökségük. Lássák meg az erőforrást, a Tanítsuk meg, hogy ide jöjjenek akár jól itt lakik, Jézus, mindig készen áll barátságába

építményt. Látott sokezer embert, hallott sok kezében van, Isten akaratától függ. vesz erőt rajta. A szent kiváltságunk Harangjának hívó szavát halljam meg! tudom irányítani. Nagy szomorúság hogy elmulasztottam nyitogatni a *addig munkálkodjatok, mert eljön a figyelmeztet Szent János evangélista. át gyermekeinknek. Ez is legyen földi és örök boldogság biztosítékát. megy soruk, akár rosszul alakul életük. Aki fognadni.*

A sziklára épült Házzal élünk vagy pusztulunk. A sziklára épült Házból áradjon ránk Isten áldása.

Tankó Szilveszter plébános

„Vagyunk, akik voltunk, s leszünk, akik vagyunk” (Mikes Kelemen)

Beszámoló a 2013. évi eseményekről, rendezvényekről

Az 1848-49-es forradalomról való megemlékezés

2013. március 17-én, vasárnap a szentmise után az előző évekhez hasonlóan az *1848-as eseményekre és az elesett hősi halottakra emlékeztünk.*

A köszöntőbeszédet **Bilibok Norbert** olvasta fel, majd egy részletet hallhattunk Wass Albert: *Adjátok vissza hegyeimet* című regényéből **Csáki Ferenc** előadásában. Ezt követte az ajnádi kisiskolások verses összeállítása. Verset mondtak: **Albert Hunor, Máté Alpár, Nagy Dávid és Sipos Zsolt.** Az idei felkért szónok **Kerekes Zsófia**, környezet-mérnök-tanár, helyi tanácsos volt.

Az emlékezés koszorúit helyezte el: **Csíksszentmihály-Ajnád Közbirtokosság** (Boros Márton és Ferencz Ernő) és a **Szent István Szervezet** részéről (Csáki Rozália és Szőgyör Loránd).

Az alábbiakban olvashatják Kerekes Zsófia ünnepi beszédét.

Tisztelt Ünneplő Közösség!

Ha megkérdezzük egy magyart itt vagy a világ bármely részén, hogy melyik a magyarság legnagyobb nemzeti ünnepe, bizonyára többségük gondolkodás nélkül ezt fogja felelni: március 15-e. A válasz okát a dicsőséges forradalom és szabadságharc emlékezete mellett másban is kereshetjük. Illyés Gyula ezt írja: *“Ha megvizsgáljuk a magyar ember lelki tulajdonságát, akkor valamennyi alján a szabadság és a haza szeretetét találjuk.”*

Ezen a napon a magyar szabadságharc kezdetét ünnepeljük. Március 15-e jelképpé vált, nemzetünk szabadság szeretetét, szabadság utáni vágyát fejezi ki.

1848. március 15-e a magyar történelem legjelesebb napja. Az ajnádi utca megtelik ruhájukra nemzetiszínű kokárdát tűző idősekkel és fiatalokkal egyaránt. Mindenki emlékezik. Senki nem feledi Petőfit, Kossuthot, Jókait... és még sorolhatnám a neveket, akiknek döntő szerepük volt abban, hogy március 15-én egy nemzet mozdult meg

a zsarnokság ellen.

Ezen a napon nemcsak a márciusi ifjak nemes tettét, a forradalom kirobbanását ünnepeljük, hanem felelevenednek a forradalom és szabadságharc legjelentősebb pillanatai, így a dicső Pákozdi ütközet és a kegyetlen megtorlás, amikor kivégezték az aradi 13 vértanút.

1848 olyan örökséget hagyott ránk, amelyet oltalmazni, ápolni minden időben becsületbeli kötelességünk. Példaként kell álljon mindenkor a történelem folyamán, hisz erőt és biztatást ad bármilyen korban azoknak, akik egy új, fejlettebb világ létrehozásáért küzdenek. Szabadságharc üzenete napjainkban is igaz és időszerű. Ma is gyökeres változást akarnak az emberek. Az elmúlt években, hetekben, napokban becsületünkbe gázoltak, hazugságokkal félrevezették, megtévesztették a magyar népet. Megtiltják nemzeti szimbólumaink használatát és az alkotmány szerint nem is létezőnk.

Legutóbb egy neves történészünk 7 pontban fogalmazta meg az utóbbi két évtizedben felgyülemlett magyar kisebbségi követeléseinket:

- 1.) A magyar, mint regionálisan hivatalos nyelv elismerése.
- 2.) Oktatási és a kulturális életünk saját magunk által való igazgatása.
- 3.) A területi, közigazgatási beosztás befolyásolása, hogy minél nagyobb arányban legyenek regionális kisebbségek.
- 4.) Gazdaság- és területfejlesztési esélyegyenlőség.
- 5.) A magyar kisebbség szimbólumainak hivatalos elismertetése.
- 6.) Folyamatos parlamenti, önkormányzati, ...kormányzati képviselő igénye.
- 7.) A jó szomszédság és a magyarországi egyéni emancipáció.

Ezek teljesítése jelenti az autonómiát. Követeléseink emberi igyeinket fejezik ki, és isteni jog alapján megilletnek.

Tamási Áron így fogalmazott: *“Azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne”.* Büszkén, hittel és magyarként akarunk élni és dolgozni a Kárpát-medencében, ezen belül itt Ajnádon, mert ez a mi otthonunk. Amikor a szívünk felett hordott kokárdára tekintünk, gondoljunk a költő szavaira:

“Sokszor nem elég tüzet gyújtani, A lángok erejét meg is kell tartani. Fogjuk fel a parázs minden melegét, S nem csak egy kis tüzét, az egész nemzetét”.

Főtisztelendő Darvas-Kozma József esperes urat idézem: *“Isten szől hozzánk a lelkiismereten keresztül: amit nem akarsz, hogy neked tegyenek, te se tedd másnak! Amikor az emberek nehezen tudták felismerni szívükben az Isten akaratát, akkor Isten szeretetből újabb segítséget adott, Tízparancsolatot (Kiv 20,1-17), melyben a szeretet két nagy parancsa rejlik: az első háromban az istenszeretet, a többiben az ember-szeretet.”*

Az Egyház, Krisztus teste a lerombolhatatlan újszövetségi templom. Az Egyházzal egységben képesek vagyunk az Isten adta jogaink kivívására.

Ünnepi gondolataimat Wass Albert a Hontalanság hitvallása című verseből zárom:

“Hontalan vagyok, mert hiszek jóban, igazban, szépben. Minden vallásban és minden népben, és Istenben, kié a diadal. Hontalan vagyok, de vallom rendületlenül, hogy Ő az út s az élet, és maradok ez úton, míg csak élek, töretlen hittel ember és magyar.”

Keresztutak a Kálvárián

Március 24-én, szombaton megtartottuk a harmadik és egyben utolsó ifjúsági keresztutat a fiatalok vezetésével. Köszönjük mindenkinek, aki eljött, hogy együtt imádkozunk az ajnádi fiatalokért. A felszegi rózsafüzér társulat kezdeményezésével vasárnaponként 15 órakor keresztutat végeztek az ajnádi hívek. Az utolsó nagybőjti keresztút nagypénteken 13 órától volt a Kálvárián.

Isten fogadja el mindannyiunk áldozatát, és hallgassa meg kéréseinket!

Nyuszibál Ajnádon

Húsvétvasárnap délután közel 70 gyermek gyűlt össze a **Nyuszibál** zenés programra a kultúrházba. Dobos László programfelelős szórakoztatta az egybegyűlteket, akik énekel, táncol várták a Nyuszit és ajándékait. A várakozás ideje alatt lehetőség nyílt kézműves foglalkozásra, illetve arcfestésre is, melyeket Dobos Magdolna irányított.

Ezt követően este 8 órától húsvéti bálra került sor.

Elsőáldozás

*Beteljesült vágyunk, amire készültünk,
Szívünkbe jött Jézus, a mi nagy Vendégünk.
Arra kérünk itt most kicsik-nagyok előtt,
Maradj a Barátunk, Tanítónk, Vezérünk!*

*Oly nagy szeretetről tettél bizonyosságot,
Mikor földre jöttél, hagyva mennyországot.
Azért arra kérünk, vezess az életben,
Segíts szépen élni igaz békességben!*

*Kedves jó szüleink, nagyok és gyerekek,
Alig fér az öröm szívünkben, higgyétek.
Megköszönünk mindent Jézusnak és néktek,
Ígérjük, szeretni fogjuk Őt és Titeket.*

*De boldogan megyünk véletek most haza,
Fogjuk Jézus kezét, jöjjön otthonunkba!
Ugye, lesz ott helye? Nem úzzuk el soha?
Velünk lesz békéje, velünk boldogsága!*

2013. május 12-én az ünnepi szentmise keretében első szentáldozáshoz járult 5 harmadik osztályos tanuló. Ezúton is köszöntjük őket, a jó Isten éltesse!

A fényképen: Ft. Tankó Szilveszter (plébános), Bilibók Tibor (egyházgondnok), Erős Attila, Nagy Dávid, Albert Hunor, Almasan Attila, Máté Alpár (elsőáldozók).

Szent Imre-díjjal tüntették ki a Szent István Szervezetet

2013. május 24-én, pénteken a *Fiatalok Hargita megyében 2020* című ifjúsági konferencia keretében Hargita Megye Tanácsa **első díjjal** jutalmazta és **Szent Imre-díjat** adományozott a Szent István Szervezetnek, elismerve ezzel a **Csíkajnádi Kálvária újraállításáért** végzett tevékenységét. A konferencián a Kálvária múltját és az újraállítást munkálatait vetített képes előadásban Bogos Róbert mutatta be.

Keresztúti képek

2013. május 26-án, Szentháromság vasárnapján Ft. Tankó Szilveszter plébános az ünnepi szentmisén megszentelte a ravatalozóba készült keresztúti képeket, amelyet Bilibok Antal adományozott közösségünknek. Az asztalos munkát Szakács László végezte.

Ifjúsági kirándulás ajnádiaknak

2013. július 27-28-án csikajnádi fiatalok, diákok **székelyföldi (maros-, aranyosszéki), illetve kolozsvári körúton** vettek részt. A két napos kirándulás - 51 személy részvételével – nemzeti emlékhelyeket, történelmi-kulturális szempontból fontos településeket érintett (Marosvásárhely, Torda, Kolozsvár).

Első állomásunk a **Tordai-sóbánya** volt, ahol gazdag szabadidős program állt a kirándulók rendelkezésére: csónakázás, óriáskerék, játszótér, pinpong, stb. A 27 emeletnyi mélység nagy élmény volt, a sóbánya valóban az emberi munka és a természet csodája.

Kolozsváron volt a szálláshelyünk a János Zsigmond Unitárius Kollégiumban, így este és reggel városnéző körutat tehettünk.

Voltunk a *Botanikus-kertben*, majd meglátogattuk a 16 hektáron elterülő *Házsongárdi temető* egy szejletét (Reményik Sándor, Dsida Jenő, költők, Brassai Sámuel, polihisztor, Nagy István, író, Orbán László, lelkész sírját).

A közös vacsora után (Culina Nostra bisztró), akik még bírták egy esti sétára vállalkoztak (Szamos partja, Magyar Színház és Opera, Fellegvár). Szombat reggel Kolozsvár főterét tekintettük meg (Mátyás szobor, Szent Mihály templom). Dél előtt indultunk a Tordai-hasadékhöz, majd a hosszú és kimerítő gyalogtúra után - a kánikulára való tekintettel - néhány órát a **marosvásárhelyi** weekend-telepi strandon töltöttünk el mindenki nagy örömére és felfrissülésére.

A szállítást idén is a szentegyházi Zita Serv. Com. szolgáltatta. A kirándulás vezetője Bogos Róbert, magyar-tanár volt.

A kirándulást támogatta: Communitas Alapítvány (Romániai Magyar Demokrata Szövetség), Szent István Szervezet.

XII. Szent István Falunapok

Az elmúlt napokban szerte a világon a magyar államalapításnak és a kereszténység felvételének atyját, nagy királyunkat Szent Istvánt ünnepeltük. Ez az ünnep sajátosabb szülőfalunkban, hiszen 499 éve Ajnád védőszentje, ugyanis 1514-ben Bernáld Balázs és családja István király tiszteletére épített kápolnát.

Az idei Szent István Napok programjai három napon át tartottak:

Augusztus 17-én, szombaton sportrendezvények (minifoci-bajnokság, bicikliverseny), főzőverseny, könnyűzenei koncert (**Insect**), valamint a nemzeti értékeket megszólaltató élőkoncert (**Transymania**) szórakoztatta a mintegy 600 fős közönséget. A napot a tábortűz meggyújtása, valamint szabadtéri buli zárta.

Augusztus 18-án, vasárnap az ünnepi szentmise után a kultúrotthonban került átadásra a csikajnádi Szent Istvándíj, melyet idén **Lukács Irma** tanítónő kapott 29 évnyi ajnádi oktató-nevelő munkájának elismeréséül. Szintén ennek az ünnepségnek keretében köszöntötték a 85 éven felüli szépkorúakat díszoklevéllel és viraggal. Délután 6 órától Papp László irányításával kezdetét vette a *Népe mért vállalom* című Márton Áron püspök tiszteletére írt zenemű a marosvásárhelyi **Mustármag** énekegyüttes előadásában. Este két csíkvacsárcsi táncsoport - Búzavirág, valamint Cserevirág táncsoport szórakoztatta a közönséget, majd ezután következett a hagyományos Szent István-bál, a Fun Band közreműködésével.

(<http://www.szekelyhon.ro/aktualis/csikszek/koszontotteka-szepkorukat-csikajnadon>)

Szent István napján, kedden volt a búcsús szentmise megtartva, melynek főcelebránsa Ft. Péntes József, a csík-szeredai Szent Ágoston templom esperes-plébánosa; ünnepi szónoka Ft. Búzás Árpád, csíkrákosi plébános.

A Szent István Szervezet szervezésében lezajlott XII. falunap sikeresnek és tartalmasnak mondható, hiszen fiatalok és idősek, ajnádiak és környékbeliek egyaránt megtalálhatták a kedvükre való programot.

Köszönjük támogatóinknak, a szervezőknek és minden résztvevőnek, hogy együtt ünnepelhettünk 2013-ban is!

Díjátadás és a szépkorúak köszöntése

A falunapok keretében vasárnap köszöntötték a szépkorúakat, illetve átadták az idei Szent István-díjat Lukács Irma nyugalmazott tanítónőnek.

A Szervezet nevében köszöntőbeszédet mondott Bogos Róbert, magyartanár; ezután Ft. Tankó Szilveszter szentszéki tanácsos, plébános és Szógyör Loránd elnök átadták a díszokleveleket, virágot, illetve egy-egy üveg bort a 85 éven felülieknek. Ezt követte a Szent István-díj átadása, laudációt mondott Kerekes Zsófia tanárnő, illetve Kopré József: Tanítómhoz című versét az egykori tanítványok nevében Csáki Ferenc mondta el. A tanítónő meghatódva köszönte meg a díjat, majd a volt tanítványok, szülők köszöntötték.

Az alábbiakban az elhangzott beszédeket olvashatják:

Bogos Róbert köszöntőbeszéde:

“A Szent István Szervezet nevében szeretettel köszöntöm mindazokat, akik megtiszteltek jelenlétükkel, és akik egy újabb ünnepi pillanatnak a részesei is. Szervezetünk 4 éves működése alatt több mindent létesített; kulturális, ifjúsági, sportrendezvényeket szervezett,

de közben próbált figyelni a kiemelkedő életrajzokra/életutakra is. Az idei Szent István -napok kiemelkedő momentuma és egyben újdonsága is, hogy köszöntjük közösségünk legidősebb tagjait, a 85 éven felüli szépkorúakat.

Az emberi élet Isten ajándéka, minden nap kegyelem, de ebben a korban még inkább minden nap egy ajándék. Főleg akkor, amikor ilyen jó egészségi állapotban, mondhatjuk, hogy aktívan töltik mindennapjaikat. A férfiak közül hárman még önálló gazdaságot vezetnek. Ez is lehet példa a mai fiatalok számára.

Ezt a szép kort 10-en élték meg, 6 nő és 4 férfi: 1920-ban született: id. Bogos Ignác, közösségünk legidősebb tagja; 1924-ben

Szöcs Erzsébet; 1926-ban Szöcs Juliánna; 1927-ben Csáki József, Gáll Erzsébet, Gáll Margit, Szógyör Juliánna; 1928-ban Szógyör Veronika, Kósa Márton, Sipos Antal.

Közülük heten tudtak eljönni, ketten betegség miatt nem tudnak velünk lenni, őket otthonukban köszöntjük fel. Életüket a helytállás és a szülőföldhöz való ragaszkodás jellemzi, egy olyan küzdelmes múlt, amelyben a második világháború és a kommunizmus emberpróbáló időszakát élték át. Ezért ez az ünnepség egy nagy hálaadás is. Talán a költővel együtt ők is mondhatják az alábbi fohászt:

“Erőt kértem Istentől, hogy messzire jussak.
Gyengévé tett, hogy alázatot és engedelmességet tanulhassak...”

Egészséget kértem, hogy nagy dolgokat vigyek véghez.

Megnyomorított hogy jobb célok felé fordulhassak...

Gazdagságot kértem, hogy boldog lehessenek.

Elvesztettem mindenemet, hogy bölcsességet szerezhessenek...

Hatalmat kértem hogy magasztaljanak az emberek.

Tehetlenné váltam, hogy megérezhessem Isten szűkségét...

Mindent kértem, hogy élvezhessem az életet.

Életet nyertem, hogy mindent élvezhessek...

Nem kaptam semmit abból, amit kértem-mégis

meglelt mindenem amiben reménykedtem.

Szinte önmagam ellenére, kimondatlan imáim meghallgatásra találtak.

Én vagyok a legdúsabban megáldott az emberek között!” /Roy Campanella/

Tisztelt Ünnepeltek!

Nagy öröm számunkra, hogy itt vannak, további jó egészséget kívánunk idős napjaira!”

Kerekes Zsófia laudációja

“Tisztelt Ünneplő Közönség, Ajnádiak és Vendégek, de mindenekelőtt a mai nap ünneplője, Lukács Irma tanító néni!

Nagy örömmel és várakozással készültem a mai alkalomra, Irma tanító néni köszöntésére. Megtisztelő, de nehéz feladat, hiszen a tanító néni 29 esztendő volt jelen a mi kis ajnádi iskolánk életében és vallotta, azért vagyok pedagógus, hogy a természetnek nyers gyémántját, szép vigyázattal, csiszoljam kristályba! A következő gondolatot egy neves arab filozófus hagyta ránk. *“Keress olyan mestert, akinek szelleme világos, tudása nagy és szíve jó!”*

Ez a gondolat röviden összefoglalja mindazokat a tulajdonságokat, amelyek a tanárt tanárrá, a pedagógust pedagógussá teszik. Ebből is látszik, hogy milyen nehéz mesterség, milyen komoly feladat, életre szóló hivatás óvónőnek, tanító-nak, tanárnak lenni. Nagy dologra, egyesek szerint, a legnagyobbra vállalkoznak. Példa nélkül semmit sem lehet helyesen tanítani, vagy tanulni –állítja Columella a bölcs. Lehet-e ennél fontosabb, településünk számára megbecsülendőbb foglalkozás, mint amit a tanító néni tett értünk, a szavaival élve a szülők is a tanítványaim voltak. A pedagógus által átadott tudás egyre fontosabb.

A tanulás kenyérkérdés. A tanítás mellett azonban Önre a nevelés tekintetében is sok feladat hárult. Ceaușescu kommunista korszakában 10 darab székelyruhát varrt az óvódás lányoknak, az anyukákat megtanította, hogy kell zsinórt

varni a fehér alsonadrágra, így készült el a fiúviselet. A népviseletben való öltözés, székelytánc kötelező volt minden évzáró ünnepségen. Csíkszeredában megyeszintű második díját hozták el az ajnádi óvodások a székelytáncukkal.

Nincs még egy olyan munka, ahol ennyi kudarc, hiábavaló erőfeszítés, de ilyen sok siker, ennyi ajándék kellemes és kellemetlen meglepetés éri az embert, ahol ilyen nagy hatása lehet egy jó vagy jókor kimondott szónak, esetleg egy rosszul vagy rosszkor mondott szónak. Egyetlen olyan munka sincs, amelynek valódi hasznát évek, évtizedek múlva láthatjuk.

Németh Lászlótól kölcsönöztem a következő gondolatot: *“Az, hogy az iskola -és benne a tanár-milyen volt, csak jó tíz évvel az iskola elvégzése után kezd kiderülni. A tanár nem is tudja -fogalma sincs-, hogy mikor hat igazán a növendékre, egy gesztussal egy szóval, oda-vetett tréfás félmondattal.”* A pedagógus munkáját a csendes esőhöz lehet hasonlítani, amely jó sokáig tart, áztatja a földbe megbújó magokat. Azok magukban szívják a nedveséget és később ezért akár szárazság idején is képesek termésre fordulni.

Az alázatos szolgálat jellemezte Önt, a sokrétű tevékenysége minden területén. Az elmúlt napokban ennek a csaknem három évtizednek a „cserépdarabkáit” szedegtettem össze:

A reggeli autóbusz késésekre diákok voltak kijelölve, hogy az órát elkezdjék, ismétljenek. Amikor a nagyhavazások miatt késő a busz, matekórát tar-

tottunk, feladatoztunk a Szemfülesből, Feleselőkből nagyobbak tanították a kicsiket. Mesejáték szereplése alatt vette észre a tanító néni, hogy 7 kis törpe helyett, 6 totyog a színpadon, mert a hetedik az anyja szoknyáját fogja a függönyök mögött.

Az egyik legszebb hivatást gyakorlóknak nehéz e mindennapi gyors kuszaságban tanítani, nevelni. Pedagógus legyen a talpán, aki a mai tizenévesek érdeklődését ébren tartja és nincs lépéshátrányban, ebben az informatizált pörgő világban. A tanári szakma állandó nyomást jelent. A pedagógus munkaidejéből jó pár órát olyan színpadon tölt, ahol a világ legnehezebb közönségének kell játszania.

És végül a szeretetről szólnék. Sokan, sokféléen mondanak fontosságáról. Én arra biztatnálak titeket, kedves fiatalok, hogy ne sajnáljátok az időt és az energiát arra, hogy megtaláljátok azt a foglalkozást, munkát, amelyet szeretettel tudtok végezni. Ezáltal válhattok majd kiteljesedett, boldog emberekké.

“Nemcsak azért vagyunk manapság kimerültek, mert sokat robotolunk, hanem mert olyasmit csinálunk, amit nem szeretünk, és olyan légkörben élünk, amelyben nincs szeretet. Ha valamit szeretettel teszünk,

észre sem vesszük, milyen teljesítményre vagyunk képesek. A szeretet mérhetetlenül sok energiát ad. Fáradhatatlanná teszi az embert, feltölti erővel.” (Müller Péter: *Szeretet-könyv*)

Kedves Tanító néni!

Született pedagógusként sokat tett a közösségért, örök értékű útravalóval látott el nemzedékeket: Betűket adott, s számokat, ez a legnagyobb kincs a gyermek számára, hiszen az olvasás – számolás a gondolkodás alapja.

Személyes életemben is megtapasztaltam figyelmességét, amellyel számon tartja az embereket, és a maga egyszerű, tapintatos módján segít, amikor kell és lehetséges. Üveges tekintettel így fogalmazott: *igaz, már 13 éve eljöttem, de lélekben nem tudok elszakadni tőletek.*

Ajnád közössége ezúton méltatja Lukács Irma tanító néni életpályáját, megköszöni a falu életében vállalt szerepét, és további jó egészséget, testi-lelki-szellemi jólétet kíván neki. Fogadja szeretettel munkássága és minden fáradozása elismeréséül a Szent István-díjat.

Isten éltesse sokáig!”

A díjazott, Lukács Irma tanítónő köszönőszavai

„Tisztelettel köszöntöm Ajnád közösségét, a szülőket és a tanítványaimat!

Köszönöm ezt a szép díjat, amelyet Ajnád közösségtől kaptam, és még azt is, hogy ilyen szép nevet visel „Szent István-díj” emlékeztetésül nagy államalapítónkra. Engdejék meg, hogy pár szóban beszélhessek a múlttól, mert az életet visszatekintve lehet megérteni, de előretekintve lehet megélni.

Az ember életében az iskola az egyik legfontosabb szerepet játssza. Ott látatják meg a tudás nagyságát és szépségét, megismertetik az egymás iránti tiszteletet, a megbecsülés fontosságát.

Nincs még egy olyan hivatás, amely annyi örömet, annyi pozitív élményt, annyi újratöltődést adna, mint

a tanítói hivatás. Nincs annál nagyobb öröm, mint valakit megtanítani valamire, amit nem tud.

Van-e nagyobb sikerélmény, mint amikor a mindenre rácsodálkozó kicsi elsőst megtanítod olvasni, írni, számolni. Ezért is szerettem az első osztályosokat tanítani, mert a tanító látta azt az eltökéltséget a gyermekben, hogy meghódítsa a betűk és számok birodalmát.

Nemcsak ezzel telt a tanügyben 40 évi munkám –ebből Ajnádon közel 30 év. Kezdetben 3 évet tanítottam az iskolában, majd 10 egynéhány évet voltam óvónő, de ahogy egy tanfelügyelő mondta egy óvodai ellenőrzés alkalmával: *„Irma, maga*

az óvodában is tanítónő”. Az óvodában is sikerült az oktatás mellett színes óvodai műsorral zárni az éveket, szép mesejelenetekkel, versekkel, de nem maradhatott el a székely népi tánc sem, hogy ezáltal beleoltsuk lelkületükbe a székely nemzeti tudatot. Az óvodában ért az az öröm, amikor közép- és nagycsoportosokkal felléphetünk Csíkszereda színpadán egy tematikus székelytánccal egy megyei versenyen, ahonnan II. díjjal térünk haza. És még sok-sok óvodai élmény, amikor ünnepélyeken a fő hangsúly ápolni a hagyományokat, a gyermekek szívébe belelopni a nemzeti hovatartozást, még akkor is ha bennük ez nem tudatosult.

Aztán újból tanítónő lettem és az iskolában tehetségemnek megfelelően próbáltam oktatni, nevelni. Büszke vagyok arra, hogy ebből a kicsi létszámú faluból sok értelmiségi kikerült, de büszke vagyok azokra is, akik két kezük által megállják a helyüket itthon és a nagy világban. Próbáltam a felnőttek kulturális életébe is bekapcsolódni, mert Ajnád egy népi kultúrát szerető falu volt. A felsoroltakat igazolják azok a fényképek, melyek ezeken a mű-

sorokon készültek.

Kell-e ennél szebb hivatás, mint tanítónak lenni. Köszönöm azoknak a szülőknek, akik abban az időben támogattak, mert csak együtt tudtuk véghezvinni ezt a magasztos munkát.

Kedves Szülők, Tanítványaim!

Soha ne veszítsétek el a reményt, még akkor sem, ha gyermekeitek jövőjéért folytatott harc reménytelennek tűnik, soha ne adjátok fel. Kapjátok meg azt a kegyelmet az élettől, hogy hálával gondolhassatok a szépre és a jóra, ne haragudjatok a félig sikerült megvalósításokra. Ne veszítsétek el soha a remény szülte bátorságot és bizalmat, mindent érdemes újra felkarolni, azokat a célokat, amelyek számotokra a kijelölt utat jelentik.

Köszönöm az ajnádi közösségtől származó elismerést, mert ők tudják értékelni legjobban az általam elvégzett munkát. Kívánok mindenkinek jó egészséget, kitartást a nehézségek leküzdésére. Segítse a jó Isten minden szép szándékukban, arról ismerje a világ, hogy szeretettel vannak egymás iránt. Így legyen!”

Kirándulás és zarándoklat

2013. október 26-án, szombaton a Szent István Szervezet kirándulást, illetve zarándoklatot szervezett Gyulafehérvárra az idősnap alkalmából. A kirándulás Csíkajnádon-Segesvár-Medgyes-Balázsfalva-Gyulafehérvár útvonalat érintette, a cél ezúttal főegyházmegegyénk központja, Gyulafehérvár volt. Itt a székesegyházban ünnepi szentmisén vehettünk részt, melyet az ajnádi és kolozsvári zarándokcsoportnak mutatott be Ft. Koncsag László teológiai tanár, a teológia spirituális vezető plébánosokkal együtt. Alkalmunk adódott meglátogatni boldog emlékü Márton Áron (1896-1980) nagy püspökünk sírját a kriptában, valamint az érsekséget (a Márton Áron-szobrot, amit idén avattak fel), a teológiát, illetve a gyulafehérvári várat. Koncsag atya kalauzolt végig ezeken a helyeken, részletes – egy-egy történelem leckének is nevezhető – előadások keretében. A közös ebéd a teológia étkezdéjében volt.

Ezen a napon Gyulafehérváron nagy ünnepség volt, ugyanis ekkor ünnepelték Bethlen Gábor, a erdélyi fejedelem (1613-1629) megválasztásának 400. évfordulóját. (Bethlen Gábor uralkodásának idejét mondták Erdély virágkorának, ezért is méltó volt Magyar Napokat tartani az ő ünnepén.) Ez a nagyszabású ünnepség bár átírta kissé a terveinket, de így is amit akartunk, azt meg tudtuk nézni.

A 48 fős csapatot Bogos Róbert magyartanár és Ft. Tankó Szilveszter plébános vezette, akik útközben bemutatták az érintett városokat, vidékeket, a szászok (Segesvár, Medgyes) és görög katolikusok (Balázsfalva) elgondol-

kodtató helyzetét, megpróbáltatásait.

Elhangzott, hogy a szászok kitelepítése az 1970-es évek végén kezdődött, amikor Ceaușescu több ezer márkás „fejpenz” ellenében a szászokat kiengedte az országból Németországba, aztán a forradalom után újabb menekülési hullám kezdődött el. Míg a 20. század közepén Erdélyben közel 600 ezres szász kisebbség volt, mára számuk alig éri el a 20 ezer főt. Nemcsak népességi, gazdasági, hanem kulturális, építészeti, szellemi örökség tekintetében is nagy veszteséget jelent kivándorlásuk.

Tankó Szilveszter a balázsfalvi felekezetekről beszélt, hiszen 11 évet volt türi-balázsfalvi plébános. Mint mondta, nemcsak a katolikus szórvány küzd nyelvi-felekezeti asszimilációval (beolvadással), hanem a görög katolikusok is az ortodox vallással szemben, hiszen 1948-ban egyesítették az ortodox egyházzal, ezért egyre fogyatkozó létszámban vannak ők is.

Ennek a kirándulásnak záródoklat jelleget adott az a tény, hogy 2014-ben ünnepeljük az ajnádi kápolna 500. évfordulóját. Az igaz, hogy a régi kápolnát 1844-ben átépítették, nagyították, de az eredeti épület fél évezredes múltja megállásra, emlékezésre kötelez. Ezért ez az út az előkészületi év nyitórendezvénye is volt, ahogyan a jubileumi években szokott.

Köszönet a szervezőknek, a Szervezet vezetőségének, Szőgyör Loránd elnöknek, a kirándulás vezetőinek, valamint Gábos Józsefnek, a szentegyházi Zita Serv Com szállítócég tulajdonosának. Jó volt együtt lenni közösségben, a generációk képviselőiben, a 3 éves résztvevőtől a 87 évesig. Reméljük, hogy mindannyian maradandó, szép élményekkel tértek haza.

Idősnapi ünnepség Csíkszentmihályon és Ajnádon

Október az idősök hónapja, községünkben is már hagyománnyá vált, hogy évente egy alkalommal összejövünk azért, hogy kifejezzük hálánkat, tiszteletünket, megbecsülésünket és szeretetünket azok iránt, akik hosszú, munkában töltött évek után közöttünk töltik éveiket.

“*Nem az évek számítanak az életünkben, hanem az élet az éveinkben*” (A. E. Stevenson). Ezzel az idézettel hívta meg a Csíkszentmihályi Közbirtokosság és a Csíkszentmihályi Polgármesteri Hivatal vezetősége a 65. életévüket betöltött személyeket. Csíkszentmihályon október 20-án, Ajnádon október 27-én került sor erre az ünnepélyre.

Mindkét faluban ünnepi szentmisében adtak hálát a jó Istennek az elmúlt évekért nemcsak az ünnepeltek, de családtagjaik is. A szentmisén Ft. Tankó Szilveszter atya köszöntötte az ünnepelteket, ezt követően fiatalok és gyerekek verssel kedveskedtek szeretteiknek.

A szentmise után a helyi kultúrotthonokban, a község polgármestere és a közbirtokosság képviselői virággal és jókívánságokkal fogadták a jelenlevőket, majd kulturális műsorra került sor Szentmihályon a Csíkrákosi Csalogány néptáncsoport, Ajnádon pedig a Csíkvacárségi Cserevirág néptáncsoport szórakoztatta az időseket. Az ünnepély ebédrel zárult.

Azokat, akik betegség vagy ágyhoz kötöttség miatt nem tudtak megjelenni, otthonukban keresték fel.
/Csíkszentmihályi Polgármesteri Hivatal/

Ajnád statisztikai adatai 2013-ban

Elhalálozás: Kósa Dénesné Márta (sz. 1956), id. Lorenzovics Vince (sz. 1940), Maione Enrico (olasz állampolgár), Csáki Józsefné Ibolya (sz. 1937), Kovács Nándor (sz. 1980), Bilibok Imréné Teréz (sz. 1944), Fénya Béla (sz. 1964), Kósa Mártonné Ágnes (sz. 1923), Gáll Csaba (sz. 1968), André Mihályné Juliánna (sz. 1936), Bilibók András (sz. 1929), Antal Péterné Aranka (sz. 1948), id. Koncz Árpád (sz. 1930).

Házasságkötés: András Lajos és Eröss Gabriella. **Születés:** Rácz Tibor és Enikő fia, Bence; Bilibok Szabolcs és Orsolya lánya, Beáta; ifj. Sipos Szilveszter és Erika fia, Alfonz; Szöcs Attila és Csilla lánya, Fanni

A Szent István Szervezet 2013-as programjainak támogatói: Kósazöldség '97 KFT, Szentmihály-Ajnád Közbirtokosság, Csíkszentmihály Önkormányzata, Szöcs András és Bilibok Antal (Svédország), Communitas Alapítvány – RMDSZ, Csík Terület Ifjúsági Tanácsa (CSTIT), Hargita Megye Tanácsa, Tornácos & Alszezi Bolt–Csíkajnád, Dobos Virágüzlet–Csíkajnád, Sycomat Kft.–Csíkszereda, Csíkajnádi Egyházközség, Smart Trophy

Mediapartner: Csíki Hírlap, Marosvásárhelyi Rádió. **Partnerszervezet:** Vacárségi Ifjúsági és Kulturális Egyesület

Hálásan köszönjük az idei 2 %-os adófelajánlásukat! 2014-ben is várjuk támogatásukat, hogy adónk 2%-a maradjon itt, Ajnádon, amelyet akárcsak tavaly, idén is a közösség javára fordítjuk! Köszönjük!

Kiadja a csíkajnádi Szent István Szervezet. Szerkesztette: Bogos Róbert, Csáki Ferenc. Tördelte: Pál László (Csíkszereda)

Felelős kiadó: Szőgyör Loránd elnök, Dobos László alelnök

Elérhetőség: Csíkajnád, 146/A, 537202, Hargita megye.

Honlap: www.csikajnad.ro, e-mail: csikajnadiszisz@yahoo.com, tel: 0745329593, 0744580271

Bankszámlaszám: RO52RNCB0152113702690001, BCR, M-CIUC